



Ustawa o łapownictwie z 2010 r.

ROZDZIAŁ 23

SPIS TREŚCI

Ogólne przestępstwa związane z przekupstwem

- 1 Przestępstwa polegające na przekupstwie innej osoby
- 2 Przestępstwa związane z przyjmowaniem łapówek
- 3 Funkcja lub działalność, której dotyczy łapówka
- 4 Niewłaściwe wykonanie czynności, z którą wiąże się przekupstwo
- 5 Test oczekiwań

Przekupstwo zagranicznych funkcjonariuszy publicznych

- 6 Przekupstwo zagranicznych funkcjonariuszy publicznych

Brak zapobiegania przekupstwu przez organizacje handlowe

- 7 Brak zapobiegania przekupstwu przez organizacje komercyjne
- 8 Znaczenie pojęcia „osoba powiązana”
- 9 Wytyczne dotyczące zapobiegania przekupstwu przez organizacje komercyjne

Postępowanie karne i kary

- 10 Zgoda na ściganie
- 11 Kary

Inne przepisy dotyczące przestępstw

- 12 Przestępstwa na mocy niniejszej ustawy: stosowanie terytorialne
- 13 Obrona w przypadku niektórych przestępstw związanych z przekupstwem itp.
- 14 Przestępstwa określone w sekcjach 1, 2 i 6 popełnione przez osoby prawne itp.
- 15 Przestępstwa określone w sekcji 7 popełnione przez spółki osobowe

Przepisy uzupełniające i końcowe

- 16 Zastosowanie do Korony

- 17 Przepis następczy
- 18 Zakres
- 19 Wejście w życie i przepisy przejściowe itp.
- 20 Skrócony tytuł

Załącznik 1 — Zmiany wynikowe Załącznik 2 —
Uchylenia i unieważnienia



Ustawa o przekupstwie z 2010 r.

2010 ROZDZIAŁ 23

Ustawa zawierająca przepisy dotyczące przestępstw związanych z przekupstwem oraz inne powiązane kwestie. [8 kwietnia 2010 r.]

B NINIEJSZA USTAWA zostaje uchwalona przez Jej Królewską Mość, za radą i zgodą Lordów Duchownych i Świeckich oraz Izby Gmin, w niniejszym Parlamencie, oraz z upoważnienia tegoż, co następuje: —

Ogólne przestępstwa związane z przekupstwem

1 Przestępstwa przekupstwa innej osoby

- (1) Osoba („P”) popełnia przestępstwo, jeśli ma zastosowanie jeden z poniższych przypadków.
- (2) Przypadek 1 ma miejsce, gdy
 - (a) P oferuje, obiecuje lub zapewnia korzyść finansową lub inną osobie trzeciej, a
 - (b) P zamierza uzyskać tę korzyść
 - (i) skłonić tę osobę do niewłaściwego wykonywania odpowiedniej funkcji lub czynności, lub
 - (ii) do wynagrodzenia osoby za niewłaściwe wykonywanie t a k i e j funkcji lub czynności.
- (3) Przypadek 2 ma miejsce, gdy
 - (a) P oferuje, obiecuje lub przekazuje korzyść finansową lub inną korzyść innej osobie, oraz
 - (b) P wie lub uważa, że przyjęcie korzyści samo w sobie stanowiłoby niewłaściwe wykonywanie odpowiedniej funkcji lub czynności.
- (4) W przypadku 1 nie ma znaczenia, czy osoba, której oferuje się, obiecuje lub przyznaje korzyść, jest tą samą osobą, która ma wykonywać lub wykonała daną funkcję lub czynność.

- (5) W przypadkach 1 i 2 nie ma znaczenia, czy korzyść jest oferowana, obiecana lub przekazana przez P bezpośrednio lub za pośrednictwem osoby trzeciej.

2 Przestępstwa związane z przyjmowaniem łapówek

- (1) Osoba („R”) popełnia przestępstwo, jeśli ma zastosowanie którykolwiek z poniższych przypadków.
- (2) Przypadek 3 ma miejsce, gdy R żąda, zgadza się przyjąć lub przyjmuje korzyść finansową lub inną, mając na celu niewłaściwe wykonanie odpowiedniej funkcji lub czynności (przez R lub inną osobę).
- (3) Przypadek 4 ma miejsce, gdy
- (a) R żąda, zgadza się przyjąć lub przyjmuje korzyść majątkową lub inną, oraz
 - (b) sam fakt żądania, wyrażenia zgody lub przyjęcia stanowi niewłaściwe wykonywanie przez R odpowiedniej funkcji lub czynności.
- (4) Przypadek 5 ma miejsce, gdy R żąda, zgadza się przyjąć lub przyjmuje korzyść finansową lub inną jako wynagrodzenie za niewłaściwe wykonywanie (przez R lub inną osobę) odpowiedniej funkcji lub czynności.
- (5) Przypadek 6 ma miejsce, gdy w oczekiwaniu na żądanie R lub w wyniku takiego żądania, wyrażenia zgody na otrzymanie lub przyjęcie korzyści finansowej lub innej, odpowiednia funkcja lub działalność jest wykonywana w sposób niewłaściwy —
- (a) przez R lub
 - (b) przez inną osobę na wniosek R lub za zgodą lub przyzwoleniem R.
- (6) W przypadkach od 3 do 6 nie ma znaczenia,
- (a) czy R żąda, zgadza się przyjąć lub przyjmuje (lub ma zamiar zażądać, zgodzić się przyjąć lub przyjąć) korzyść bezpośrednio lub za pośrednictwem osoby trzeciej,
 - (b) czy korzyść jest (lub ma być) na rzecz R lub innej osoby.
- (7) W przypadkach 4–6 nie ma znaczenia, czy R wie lub uważa, że wykonywanie funkcji lub działalności jest niewłaściwe.
- (8) W przypadku 6, gdy funkcję lub działalność wykonuje osoba inna niż R, nie ma również znaczenia, czy osoba ta wie lub uważa, że wykonywanie tej funkcji lub działalności jest niewłaściwe.

3 Funkcja lub działalność, której dotyczy łapówka

- (1) Do celów niniejszej ustawy funkcja lub działalność jest funkcją lub działalnością istotną, jeżeli:
- (a) wchodzi w zakres podsekcji (2) oraz
 - (b) spełnia co najmniej jeden z warunków od A do C.
- (2) Następujące funkcje i działania wchodzą w zakres niniejszego podpunktu
- (a) wszelkie funkcje o charakterze publicznym,
 - (b) wszelka działalność związana z prowadzeniem działalności gospodarczej,
 - (c) wszelka działalność wykonywana w ramach zatrudnienia danej osoby,
 - (d) wszelka działalność wykonywana przez lub w imieniu grupy osób (niezależnie od tego, czy jest to osoba prawna, czy nie).
- (3) Warunkiem A jest to, że osoba wykonująca daną funkcję lub działalność powinna wykonywać ją w dobrej wierze.

- (4) Warunkiem B jest to, że od osoby wykonującej daną funkcję lub działalność oczekuje się, że będzie ją wykonywać w sposób bezstronny.
- (5) Warunkiem C jest to, że osoba wykonująca daną funkcję lub działalność znajduje się w pozycji zaufania publicznego z racji jej wykonywania.
- (6) Funkcja lub działalność jest funkcją lub działalnością istotną, nawet jeśli
 - (a) nie ma związku z Wielką Brytanią oraz
 - (b) jest wykonywana w kraju lub na terytorium poza Zjednoczonym Królestwem.
- (7) W niniejszej sekcji termin „działalność gospodarcza” obejmuje handel lub wykonywanie zawodu.

4 Niewłaściwe wykonywanie obowiązków, z którymi wiąże się łapówka

- (1) Dla celów niniejszej ustawy odpowiednia funkcja lub działalność
 - (a) jest wykonywana w sposób niewłaściwy, jeżeli jest wykonywana z naruszeniem odpowiednich oczekiwań, oraz
 - (b) należy traktować jako wykonywane w sposób niewłaściwy, jeżeli nie wykonuje się tej funkcji lub działalności, a samo niewykonanie stanowi naruszenie odpowiednich oczekiwań.
- (2) W ustępie (1) „odpowiednie oczekiwanie”
 - (a) w odniesieniu do funkcji lub działalności spełniającej warunek A lub B oznacza oczekiwanie wymienione w danym warunku, oraz
 - (b) w odniesieniu do funkcji lub działalności spełniającej warunek C oznacza wszelkie oczekiwania dotyczące sposobu lub powodów wykonywania funkcji lub działalności, wynikające z pozycji zaufania wymienionej w tym warunku.
- (3) Wszelkie działania (lub zaniechania) danej osoby wynikające z lub związane z pełnieniem przez nią w przeszłości odpowiedniej funkcji lub wykonywania odpowiedniej działalności są traktowane dla celów niniejszej ustawy jako działania (lub zaniechania) podjęte przez tę osobę w ramach pełnienia tej funkcji lub wykonywania tej działalności.

5 Test oczekiwań

- (1) Dla celów sekcji 3 i 4 testem oczekiwań jest test tego, czego rozsądna osoba w Zjednoczonym Królestwie oczekiwałaby w związku z wykonywaniem danego rodzaju funkcji lub działalności.
- (2) Przy podejmowaniu decyzji o tym, czego taka osoba oczekiwałaby w związku z wykonywaniem funkcji lub działalności, której wykonywanie nie podlega prawu żadnej części Zjednoczonego Królestwa, nie należy brać pod uwagę żadnych lokalnych zwyczajów lub praktyk, chyba że są one dozwolone lub wymagane przez prawo pisane mające zastosowanie w danym kraju lub terytorium.
- (3) W ustępie 2 „prawo pisane” oznacza prawo zawarte w:
 - (a) każda pisemna konstytucja lub przepis ustanowiony przez ustawodawstwo lub na jego podstawie, mający zastosowanie do danego kraju lub terytorium, lub
 - (b) wszelkie orzeczenia sądowe, które mają takie zastosowanie i są potwierdzone w opublikowanych źródłach pisemnych.

*Przekupstwo zagranicznych funkcjonariuszy publicznych***6 Przekupstwo zagranicznych funkcjonariuszy publicznych**

- (1) Osoba („P”), która przekupuje zagranicznego funkcjonariusza publicznego („F”), popełnia przestępstwo, jeżeli intencją P jest wywarcie wpływu na F w ramach pełnionej przez niego funkcji zagranicznego funkcjonariusza publicznego.
- (2) P musi również mieć zamiar uzyskania lub utrzymania
 - (a) kontrakt, lub
 - (b) korzyści w prowadzeniu działalności gospodarczej.
- (3) P przekupuje F wtedy i tylko wtedy, gdy
 - (a) bezpośrednio lub za pośrednictwem osoby trzeciej, P oferuje, obiecuje lub przekazuje jakąkolwiek korzyść finansową lub inną
 - (i) do F lub
 - (ii) innej osobie na wniosek F lub za zgodą lub przyzwoleniem F, oraz
 - (b) F nie jest uprawniony ani zobowiązany na mocy przepisów prawa mających zastosowanie do F do poddania się wpływom w ramach pełnionej funkcji zagranicznego urzędnika publicznego poprzez ofertę, obietnicę lub prezent.
- (4) Odniesienia w niniejszej sekcji do wywierania wpływu na F w jego charakterze zagranicznego urzędnika publicznego oznaczają wywieranie wpływu na F w wykonywaniu przez niego funkcji jako takiego urzędnika, co obejmuje:
 - (a) wszelkie zaniechania wykonywania tych funkcji oraz
 - (b) wykorzystanie pozycji F jako takiego urzędnika, nawet jeśli nie leży to w zakresie uprawnień F.
- (5) „Zagraniczny urzędnik publiczny” oznacza osobę, która
 - (a) zajmuje stanowisko ustawodawcze, administracyjne lub sądowe dowolnego rodzaju, mianowane lub wybrane, w kraju lub terytorium poza Zjednoczonym Królestwem (lub dowolnej jednostce podziału administracyjnego takiego kraju lub terytorium),
 - (b) pełni funkcję publiczną
 - (i) dla lub w imieniu kraju lub terytorium poza Zjednoczonym Królestwem (lub dowolnej jednostki administracyjnej takiego kraju lub terytorium) lub
 - (ii) dla jakiegokolwiek agencji publicznej lub przedsiębiorstwa publicznego tego kraju lub terytorium (lub jednostki podziału administracyjnego), lub
 - (c) jest urzędnikiem lub przedstawicielem międzynarodowej organizacji publicznej.
- (6) „Międzynarodowa organizacja publiczna” oznacza organizację, której członkami są:
 - (a) kraje lub terytoria,
 - (b) rządy krajów lub terytoriów,
 - (c) inne międzynarodowe organizacje publiczne,
 - (d) kombinacja dowolnych z powyższych podmiotów.
- (7) Do celów podsekcji (3)(b) prawem pisany mający zastosowanie do F jest:
 - (a) w przypadku gdy wykonywanie funkcji F, na które P zamierza wywierać wpływ, podlega prawu dowolnej części Zjednoczonego Królestwa, prawu tej części Zjednoczonego Królestwa,
 - (b) w przypadku gdy lit. a) nie ma zastosowania, a F jest urzędnikiem lub przedstawicielem międzynarodowej organizacji publicznej, mają zastosowanie pisemne zasady tej organizacji,

- (c) w przypadku gdy lit. a) i b) nie mają zastosowania, prawo kraju lub terytorium, w odniesieniu do którego F jest zagranicznym urzędnikiem publicznym, o ile prawo to jest zawarte w:
 - (i) jakiegokolwiek pisemnej konstytucji lub przepisach ustanowionych przez lub na mocy ustawodawstwa mającego zastosowanie do danego kraju lub terytorium, lub
 - (ii) wszelkich orzeczeniach sądowych, które mają takie zastosowanie i są potwierdzone w opublikowanych źródłach pisemnych.
- (8) Do celów niniejszej sekcji zawód lub profesja są traktowane jako działalność gospodarcza.

Niewykonanie przez organizacje handlowe obowiązku zapobiegania przekupstwu

7 Niepowodzenie organizacji handlowych w zapobieganiu przekupstwu

- (1) Odpowiednia organizacja handlowa („C”) popełnia przestępstwo określone w niniejszej sekcji, jeżeli osoba („A”) powiązana z C przekupuje inną osobę w celu
 - (a) uzyskać lub utrzymać działalność dla C, lub
 - (b) w celu uzyskania lub utrzymania przewagi w prowadzeniu działalności gospodarczej dla C.
- (2) Jednakże C może się bronić, udowadniając, że posiadał odpowiednie procedury mające na celu zapobieganie podejmowaniu takich działań przez osoby powiązane z C.
- (3) Dla celów niniejszego paragrafu A przekupuje inną osobę wtedy i tylko wtedy, gdy A:
 - (a) jest lub byłby winny popełnienia przestępstwa określonego w sekcji 1 lub 6 (niezależnie od tego, czy A został oskarżony o popełnienie takiego przestępstwa), lub
 - (b) byłby winny takiego przestępstwa, gdyby pominięto sekcję 12(2)(c) i (4).
- (4) Znaczenie pojęcia „osoba powiązana z C” znajduje się w sekcji 8, a obowiązek publikowania wytycznych przez sekretarza stanu znajduje się w sekcji 9.
- (5) W niniejszej sekcji
„partnerstwo” oznacza
 - (a) spółkę osobową w rozumieniu ustawy o spółkach osobowych z 1890 r. lub
 - (b) spółkę komandytową zarejestrowaną zgodnie z ustawą o spółkach komandytowych z 1907 r.,lub firmę lub podmiot o podobnym charakterze utworzony zgodnie z prawem kraju lub terytorium poza Zjednoczonym Królestwem,
„odpowiednia organizacja handlowa” oznacza
 - (a) podmiot zarejestrowany zgodnie z prawem dowolnej części Zjednoczonego Królestwa i prowadzący działalność gospodarczą (tam lub gdzie indziej),
 - (b) każdą inną osobę prawną (niezależnie od miejsca rejestracji), która prowadzi działalność gospodarczą lub część działalności gospodarczej w dowolnej części Zjednoczonego Królestwa,
 - (c) spółkę osobową utworzoną zgodnie z prawem dowolnej części Zjednoczonego Królestwa i prowadzącą działalność gospodarczą (w tym miejscu lub w innym miejscu), lub
 - (d) każda inna spółka osobowa (niezależnie od miejsca jej utworzenia), która prowadzi działalność gospodarczą lub część działalności gospodarczej w dowolnej części Zjednoczonego Królestwa,a dla celów niniejszej sekcji zawód lub profesja stanowi działalność gospodarczą.

8 Znaczenie pojęcia „osoba powiązana”

- (1) Na potrzeby sekcji 7 osoba („A”) jest powiązana z C, jeżeli (pomijając wszelkie rozważane łapówki) A jest osobą świadczącą usługi na rzecz lub w imieniu C.
- (2) Nie ma znaczenia, w jakim charakterze A świadczy usługi na rzecz lub w imieniu C.
- (3) W związku z tym A może być (na przykład) pracownikiem, agentem lub spółką zależną C.
- (4) To, czy A jest osobą świadczącą usługi na rzecz lub w imieniu C, należy ustalić na podstawie wszystkich istotnych okoliczności, a nie wyłącznie na podstawie charakteru relacji między A a C.
- (5) Jeśli jednak A jest pracownikiem C, należy założyć, że A jest osobą świadczącą usługi na rzecz lub w imieniu C, chyba że wykazano coś przeciwnego.

9 Wytyczne dotyczące zapobiegania przekupstwu przez organizacje komercyjne

- (1) Sekretarz stanu musi opublikować wytyczne dotyczące procedur, które odpowiednie organizacje komercyjne mogą wdrożyć w celu zapobiegania przekupstwu przez osoby z nimi związane, o którym mowa w sekcji 7(1).
- (2) Sekretarz stanu może od czasu do czasu publikować zmiany do wytycznych na mocy niniejszego artykułu lub zmienione wytyczne.
- (3) Przed opublikowaniem jakichkolwiek informacji na podstawie niniejszego artykułu sekretarz stanu musi skonsultować się z ministrami szkoockimi.
- (4) Publikacja na podstawie niniejszego artykułu powinna odbywać się w sposób uznany przez sekretarza stanu za właściwy.
- (5) Wyrażenia użyte w niniejszej sekcji mają takie samo znaczenie jak w sekcji 7.

*Ściganie i kary***10 Zgoda na ściganie**

- (1) W Anglii i Walii nie można wszcząć postępowania w sprawie przestępstwa określonego w niniejszej ustawie, chyba że za zgodą lub z upoważnienia:
 - (a) dyrektora prokuratury,
 - (b) dyrektora Urzędu ds. Poważnych Nadużyć Finansowych lub
 - (c) dyrektora ds. ścigania przestępstw skarbowych i celnych.
- (2) W Irlandii Północnej nie można wszcząć postępowania w sprawie przestępstwa określonego w niniejszej ustawie, chyba że za zgodą lub za zgodą
 - (a) dyrektora prokuratury w Irlandii Północnej lub
 - (b) dyrektora Urzędu ds. Poważnych Nadużyć Finansowych.
- (3) W Anglii, Walii i Irlandii Północnej nie można wszcząć postępowania w sprawie przestępstwa określonego w niniejszej ustawie przez osobę:
 - (a) która działa
 - (i) zgodnie z wytycznymi lub instrukcjami dyrektora prokuratury, dyrektora urzędu ds. poważnych nadużyć finansowych lub dyrektora urzędu ds. ścigania przestępstw skarbowych, lub
 - (ii) w imieniu takiego dyrektora, lub

- (b) której taka funkcja została powierzona przez takiego dyrektora, z wyjątkiem sytuacji, gdy dyrektor wyraził zgodę na wszczęcie postępowania.
- (4) Dyrektor Prokuratury Generalnej, dyrektor Urzędu ds. Poważnych Nadużyć Finansowych oraz dyrektor Urzędu ds. Ścigania Przepływów Skarbowych i Celnych muszą osobiście wykonywać wszelkie funkcje wynikające z ust. 1, 2 lub 3 dotyczące wyrażania zgody.
- (5) Jedynym wyjątkiem jest sytuacja, gdy
 - (a) dyrektor, którego to dotyczy, jest niedostępny, oraz
 - (b) istnieje inna osoba, która została wyznaczona na piśmie przez dyrektora działającego osobiście jako osoba upoważniona do wykonywania takich funkcji, gdy dyrektor jest niedostępny.
- (6) W takim przypadku ta inna osoba może wykonywać tę funkcję, ale musi to robić osobiście.
- (7) Ustępy od 4 do 6 mają zastosowanie zamiast wszelkich innych przepisów, które w przeciwnym razie umożliwiłyby wykonywanie funkcji prokuratora generalnego, dyrektora Urzędu ds. Poważnych Nadużyć Finansowych lub dyrektora Urzędu Skarbowego i Celnego na mocy ustępów 1, 2 lub 3 przez osobę inną niż dany dyrektor.
- (8) W Irlandii Północnej nie można wszcząć postępowania w sprawie przestępstwa określonego w niniejszej ustawie na podstawie sekcji 36 ustawy o wymiarze sprawiedliwości (Irlandia Północna) z 2002 r. (przekazanie funkcji prokuratora generalnego Irlandii Północnej osobom innym niż zastępca prokuratora generalnego), chyba że prokurator generalny Irlandii Północnej wyrazi zgodę na wszczęcie postępowania.
- (9) Dyrektor prokuratury Irlandii Północnej musi osobiście wykonywać wszelkie funkcje wynikające z ust. 2 lub 8 dotyczące udzielania zgody, chyba że funkcja ta jest wykonywana osobiście przez zastępcę dyrektora prokuratury Irlandii Północnej na mocy art. 30 ust. 4 lub 7 ustawy z 2002 r. (uprawnienia zastępcy dyrektora do wykonywania funkcji dyrektora).
- (10) Ustęp 9 ma zastosowanie zamiast sekcji 36 ustawy z 2002 r. w odniesieniu do funkcji prokuratora generalnego Irlandii Północnej i zastępcy prokuratora generalnego Irlandii Północnej na mocy lub (w zależności od przypadku) na podstawie ustępów 2 i 8 powyżej dotyczących wyrażania zgody.

11 Kary

- (1) Osoba winna popełnienia przestępstwa określonego w sekcji 1, 2 lub 6 podlega
 - (a) w trybie uproszczonym do kary pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający 12 miesięcy lub grzywny nieprzekraczającej ustawowego maksimum, lub obu tych kar,
 - (b) w przypadku skazania na podstawie aktu oskarżenia – na karę pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający 10 lat lub grzywnę, lub obie te kary łącznie.
- (2) Każda inna osoba winna popełnienia przestępstwa określonego w sekcji 1, 2 lub 6 podlega
 - (a) w trybie uproszczonym – grzywnie nieprzekraczającej ustawowego maksimum,
 - (b) w przypadku skazania w trybie oskarżenia – grzywnie.
- (3) Osoba winna popełnienia przestępstwa określonego w sekcji 7 podlega w przypadku skazania w trybie oskarżenia grzywnie.

- (4) Odniesienie w podpunkcie (1)(a) do 12 miesięcy należy rozumieć
 - (a) w odniesieniu do Anglii i Walii w związku z przestępstwem popełnionym przed wejściem w życie sekcji 154(1) ustawy o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych z 2003 r. oraz
 - (b) w odniesieniu do Irlandii Północnej jako odniesienie do 6 miesięcy.

Inne przepisy dotyczące przestępstw

12 Przestępstwa na mocy niniejszej ustawy: stosowanie terytorialne

- (1) Przestępstwo popełnione na podstawie sekcji 1, 2 lub 6 w Anglii i Walii, Szkocji lub Irlandii Północnej ma miejsce, jeżeli jakiegokolwiek działanie lub zaniechanie stanowiące część przestępstwa ma miejsce w tej części Zjednoczonego Królestwa.
- (2) Ustęp 3 ma zastosowanie, jeżeli:
 - (a) żadne działanie lub zaniechanie stanowiące część przestępstwa zgodnie z sekcją 1, 2 lub 6 nie ma miejsca w Wielkiej Brytanii,
 - (b) czyny lub zaniechania danej osoby popełnione poza terytorium Zjednoczonego Królestwa stanowiłyby część takiego przestępstwa, gdyby zostały popełnione na terytorium Zjednoczonego Królestwa, oraz
 - (c) osoba ta ma ścisły związek z Wielką Brytanią.
- (3) W takim przypadku
 - (a) czyny lub zaniechania stanowią część przestępstwa, o którym mowa w ust. 2 lit. a), oraz
 - (b) postępowanie w sprawie przestępstwa może zostać wszczęte w dowolnym miejscu w Zjednoczonym Królestwie.
- (4) Do celów ust. 2 lit. c) osoba ma ścisły związek z Wielką Brytanią wtedy i tylko wtedy, gdy w momencie popełnienia danych czynów lub zaniechań była jedną z następujących osób:
 - (a) obywatel brytyjski,
 - (b) obywatel brytyjskich terytoriów zamorskich,
 - (c) obywatel brytyjski (zamorski),
 - (d) obywatel brytyjski zamorski,
 - (e) osoba, która zgodnie z brytyjską ustawą o obywatelstwie z 1981 r. była poddanym brytyjskim,
 - (f) osoba objęta ochroną brytyjską w rozumieniu tej ustawy,
 - (g) osoba fizyczna zamieszkała na stałe w Zjednoczonym Królestwie,
 - (h) podmiot zarejestrowany zgodnie z prawem dowolnej części Zjednoczonego Królestwa,
 - (i) szkocka spółka osobowa.
- (5) Przestępstwo popełnione zgodnie z sekcją 7 ma miejsce niezależnie od tego, czy działania lub zaniechania stanowiące część przestępstwa miały miejsce w Wielkiej Brytanii, czy w innym miejscu.
- (6) W przypadku gdy żadne działanie lub zaniechanie stanowiące część przestępstwa określonego w sekcji 7 nie ma miejsca w Zjednoczonym Królestwie, postępowanie w sprawie tego przestępstwa może zostać wszczęte w dowolnym miejscu w Zjednoczonym Królestwie.
- (7) Ustęp 8 ma zastosowanie, jeżeli na mocy niniejszego artykułu postępowanie w sprawie przestępstwa ma zostać wszczęte w Szkocji przeciwko danej osobie.

- (8) Postępowanie takie może być wszczęte
 - (a) w dowolnym okręgu sądu szeryfa, w którym osoba ta została zatrzymana lub jest przetrzymywana, lub
 - (b) w okręgu sądu szeryfa określonym przez Lorda Adwokata.
- (9) W podpunkcie (8) termin „okręg sądu szeryfa” należy rozumieć zgodnie z sekcją 307(1) ustawy o postępowaniu karnym (Szkocja) z 1995 r.

13 Obrona w przypadku niektórych przestępstw związanych z przekupstwem itp.

- (1) Osobą oskarżoną o odpowiednie przestępstwo przekupstwa może się bronić, udowadniając, że jej postępowanie było konieczne do:
 - (a) właściwego wykonywania funkcji służb wywiadowczych lub
 - (b) właściwego wykonywania wszelkich funkcji sił zbrojnych podczas pełnienia służby czynnej.
- (2) Szef każdej służby wywiadowczej musi zapewnić, aby służba ta posiadała rozwiązania mające na celu zagwarantowanie, że wszelkie działania członka służby, które w innym przypadku stanowiłyby przestępstwo przekupstwa, są niezbędne do osiągnięcia celu określonego w ust. 1 lit. a).
- (3) Rada Obrony musi zapewnić, aby siły zbrojne posiadały rozwiązania mające na celu zapewnienie, że wszelkie działania
 - (a) członka sił zbrojnych pełniącego czynną służbę lub
 - (b) osoby cywilnej podlegającej dyscyplinie służbowej, pracującej na rzecz osoby objętej lit. a),które w innym przypadku stanowiłyby przestępstwo przekupstwa, jest konieczne do osiągnięcia celu określonego w podpunkcie (1)(b).
- (4) Ustalenia wprowadzone na mocy podsekcji (2) lub (3) muszą być uznane przez sekretarza stanu za zadowalające.
- (5) Do celów niniejszego paragrafu okoliczności, w których zachowanie danej osoby jest konieczne do osiągnięcia celu określonego w ust. 1 lit. a) lub b), należy traktować jako obejmujące wszelkie okoliczności, w których zachowanie tej osoby
 - (a) w innym przypadku stanowiłoby przestępstwo zgodnie z sekcją 2 oraz
 - (b) wiąże się z zachowaniem innej osoby, które, gdyby nie ustęp 1 lit. a) lub b), stanowiłoby przestępstwo zgodnie z sekcją 1.
- (6) W niniejszym paragrafie
 - „służba czynna” oznacza służbę w
 - (a) działanie lub operacja przeciwko wrogowi,
 - (b) operacja poza terytorium Wysp Brytyjskich mająca na celu ochronę życia lub mienia, lub
 - (c) okupacja wojskowa obcego kraju lub terytorium, „siły zbrojne”oznaczają siły Jej Królewskiej Mości (w rozumieniu ustawy o siłach zbrojnych z 2006 r.),
 - „osoba cywilna podlegająca dyscyplinie wojskowej” i „wróg” mają takie samo znaczenie jak w ustawie z 2006 r.,
 - „GCHQ” ma znaczenie nadane mu w sekcji 3(3) ustawy o służbach wywiadowczych z 1994 r.,
 - „szef” oznacza
 - (a) w odniesieniu do Służby Bezpieczeństwa – dyrektora generalnego Służby Bezpieczeństwa,

- (b) w odniesieniu do Służby Wywiadu Tajnego – szefa Służby Wywiadu Tajnego, oraz
- (c) w odniesieniu do GCHQ – dyrektora GCHQ,
„służby wywiadowcze” oznaczają Służbę Bezpieczeństwa, Tajną Służbę Wywiadowczą lub GCHQ,
„odpowiednie przestępstwo przekupstwa” oznacza
 - (a) przestępstwo określone w sekcji 1, które nie stanowiłoby również przestępstwa określonego w sekcji 6,
 - (b) przestępstwo określone w sekcji 2,
 - (c) przestępstwo popełnione poprzez pomoc, podżeganie, doradzanie lub nakłanianie do popełnienia przestępstwa określonego w lit. a) lub b),
 - (d) przestępstwo polegające na usiłowaniu popełnienia, spisku w celu popełnienia lub podżegania do popełnienia przestępstwa objętego lit. a) lub b), lub
 - (e) przestępstwo określone w części 2 ustawy o poważnych przestępstwach z 2007 r. (zachęcanie do przestępstwa lub pomoc w jego popełnieniu) w odniesieniu do przestępstwa określonego w lit. a) lub b).

14 Przestępstwa określone w sekcjach 1, 2 i 6 popełnione przez osoby prawne itp.

- (1) Niniejszy paragraf ma zastosowanie, jeżeli przestępstwo określone w paragrafie 1, 2 lub 6 zostało popełnione przez osobę prawną lub szkocką spółkę osobową.
- (2) Jeżeli zostanie udowodnione, że przestępstwo zostało popełnione za zgodą lub przy współudziale
 - (a) wysokiego rangą członka kadry kierowniczej osoby prawnej lub szkockiej spółki osobowej, lub
 - (b) osoby podającej się za pełniącą taką funkcję,wysoki rangą urzędnik lub osoba (jak również osoba prawna lub spółka osobowa) są winni popełnienia przestępstwa i podlegają odpowiedniemu postępowaniu i karze.
- (3) Jednakże podsekcja (2) nie ma zastosowania w przypadku przestępstwa popełnionego na podstawie sekcji 1, 2 lub 6 zgodnie z sekcją 12(2) do (4) wobec wyższego rangą funkcjonariusza lub osoby podającej się za pełniącą taką funkcję, chyba że wyższy rangą funkcjonariusz lub osoba ta ma ścisły związek z Zjednoczonym Królestwem (w rozumieniu sekcji 12(4)).
- (4) W niniejszym artykule
 - „dyrektor” w odniesieniu do osoby prawnej, której sprawami zarządzają jej członkowie, oznacza członka tej osoby prawnej,
 - „członek kierownictwa wyższego szczebla” oznacza
 - (a) w odniesieniu do osoby prawnej – dyrektora, kierownika, sekretarza lub innego podobnego członka kadry kierowniczej tej osoby prawnej, oraz
 - (b) w odniesieniu do szkockiej spółki osobowej – współnika tej spółki.

15 Przestępstwa zgodnie z sekcją 7 popełnione przez spółki osobowe

- (1) Postępowanie w sprawie przestępstwa określonego w sekcji 7, które miało zostać popełnione przez spółkę osobową, musi zostać wszczęte w imieniu spółki (a nie któregośkolwiek z jej współników).
- (2) Do celów takiego postępowania

- (a) przepisy sądowe dotyczące doręczania dokumentów mają zastosowanie tak, jakby spółka osobowa była osobą prawną, oraz
- (b) stosuje się następujące przepisy, tak jak mają one zastosowanie w odniesieniu do osoby prawnej
 - (i) sekcja 33 ustawy o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych z 1925 r. i załącznik 3 do ustawy o sądach pokoju z 1980 r.,
 - (ii) sekcja 18 ustawy o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych (Irlandia Północna) z 1945 r. (c. 15 (N.I.)) oraz załącznik 4 do rozporządzenia w sprawie sądów pokoju (Irlandia Północna) z 1981 r. (S.I. 1981/1675 (N.I.26)),
 - (iii) sekcja 70 ustawy o postępowaniu karnym (Szkocja) z 1995 r.
- (3) Grzywna nałożona na spółkę w wyniku skazania jej za przestępstwo określone w sekcji 7 jest pokrywana z majątku spółki.
- (4) W niniejszym artykule termin „spółka” ma takie samo znaczenie jak w art. 7.

Przepisy uzupełniające i końcowe

16 Zastosowanie do Korony

Niniejsza ustawa ma zastosowanie do osób fizycznych zatrudnionych w służbie publicznej Korony w takim samym zakresie, jak do innych osób fizycznych.

17 Przepis następczy

- (1) Następujące przestępstwa prawa zwyczajowego zostają zniesione:
 - (a) przestępstwa określone w prawie Anglii, Walii i Irlandii Północnej dotyczące przekupstwa i łapownictwa,
 - (b) przestępstwa określone w prawie Szkocji dotyczące przekupstwa i przyjmowania łapówek.
- (2) Załącznik 1 (zawierający zmiany wynikowe) wchodzi w życie.
- (3) Załącznik 2 (zawierający uchylenia i unieważnienia) wchodzi w życie.
- (4) Właściwy organ krajowy może w drodze zarządzenia wprowadzić takie dodatkowe, uboczne lub wynikowe przepisy, jakie uzna za stosowne dla celów niniejszej ustawy lub w wyniku niniejszej ustawy.
- (5) Uprawnienie do wydania nakazu na mocy niniejszego artykułu
 - (a) można wykonywać w drodze aktu prawnego,
 - (b) obejmuje uprawnienie do wydawania przepisów przejściowych, tymczasowych lub zachowujących,
 - (c) może być wykonywane w szczególności poprzez zmianę, uchylenie, unieważnienie lub inną modyfikację wszelkich przepisów ustanowionych na mocy ustawy (w tym ustawy uchwalonej w tej samej sesji co niniejsza ustawa).
- (6) Z zastrzeżeniem ust. 7, akt prawny zawierający zarządzenie sekretarza stanu na mocy niniejszej sekcji nie może zostać wydany, chyba że projekt tego aktu został przedłożony każdej izbie parlamentu i zatwierdzony uchwałą każdej z nich.
- (7) Akt prawny zawierający zarządzenie sekretarza stanu na mocy niniejszego artykułu, które nie zmienia ani nie uchyla przepisów ustawy publicznej o charakterze ogólnym lub ustawodawstwa zdecentralizowanego, podlega unieważnieniu na mocy uchwały jednej z izb parlamentu.

- (8) Z zastrzeżeniem ust. 9, akt prawny zawierający zarządzenie ministrów szkockich na mocy niniejszej sekcji nie może zostać wydany, chyba że projekt tego aktu został przedłożony szkockiemu parlamentowi i zatwierdzony uchwałą tego parlamentu.
- (9) Akt prawny zawierający zarządzenie ministrów szkockich na mocy niniejszej sekcji, który nie zmienia ani nie uchyla przepisów ustawy szkockiego parlamentu lub ustawy publicznej o charakterze ogólnym, podlega unieważnieniu na mocy uchwały szkockiego parlamentu.
- (10) W niniejszym artykule
 - „ustawodawstwo zdecentralizowane” oznacza ustawę szkockiego parlamentu, akt prawny Zgromadzenia Narodowego Walii lub ustawę Zgromadzenia Irlandii Północnej,
 - „akt prawny” obejmuje ustawę szkockiego parlamentu i ustawodawstwo Irlandii Północnej,
 - „właściwy organ krajowy” oznacza
 - (a) w przypadku przepisów, które podlegałyby kompetencji ustawodawczej parlamentu szkockiego, gdyby były zawarte w ustawie tego parlamentu, ministrowie szkoccy, a
 - (b) w każdym innym przypadku sekretarz stanu.

18 Zakres

- (1) Z zastrzeżeniem poniższych postanowień, niniejsza ustawa ma zastosowanie do Anglii i Walii, Szkocji oraz Irlandii Północnej.
- (2) Z zastrzeżeniem ustępów od 3 do 5, wszelkie zmiany, uchylenia lub unieważnienia dokonane w załączniku 1 lub 2 mają taki sam zakres jak zmienione, uchylone lub unieważnione przepisy.
- (3) Zmiany i uchylenia w ustawie o siłach zbrojnych z 2006 r. nie mają zastosowania do Wysp Normandzkich.
- (4) Zmiany w ustawie o Międzynarodowym Trybunale Karnym z 2001 r. mają zastosowanie wyłącznie do Anglii i Walii oraz Irlandii Północnej.
- (5) Ustęp 2 nie ma zastosowania do uchylenia ustawy o lotnictwie cywilnym z 1982 r.

19 Wejście w życie i przepisy przejściowe itp.

- (1) Z zastrzeżeniem ustępu (2), niniejsza ustawa wchodzi w życie w dniu wyznaczonym przez sekretarza stanu w drodze rozporządzenia wydanego na mocy instrumentu ustawodawczego.
- (2) Artykuły 16, 17 ust. 4–10 i 18, niniejszy artykuł (z wyjątkiem ust. 5–7) oraz artykuł 20 wchodzi w życie z dniem uchwalenia niniejszej ustawy.
- (3) Rozporządzenie wydane na podstawie ust. 1 może
 - (a) wyznaczyć różne dni dla różnych celów,
 - (b) zawierać przepisy przejściowe, tymczasowe lub zachowujące, które sekretarz stanu uzna za stosowne w związku z wejściem w życie któregośkolwiek z przepisów niniejszej ustawy.
- (4) Sekretarz stanu musi skonsultować się z ministrami szkockimi przed wydaniem zarządzenia na podstawie niniejszego artykułu w związku z jakimkolwiek przepisem niniejszej ustawy, który podlegałby kompetencji ustawodawczej parlamentu szkockiego, gdyby był zawarty w ustawie tego parlamentu.

- (5) Niniejsza ustawa nie ma wpływu na żadną odpowiedzialność, dochodzenie, postępowanie sądowe lub karę za lub w związku z:
 - (a) przestępstwa prawa zwyczajowego, o którym mowa w ust. 1 art. 17, popełnionego w całości lub w części przed wejściem w życie tego ustępu w odniesieniu do takiego przestępstwa, lub
 - (b) przestępstwa na mocy ustawy o praktykach korupcyjnych organów publicznych z 1889 r. lub ustawy o zapobieganiu korupcji z 1906 r., popełnionego w całości lub w części przed wejściem w życie uchylenia ustawy na mocy załącznika 2 do niniejszej ustawy.
- (6) Do celów ustępu 5 przestępstwo zostało popełnione częściowo przed określonym terminem, jeżeli jakiegokolwiek działanie lub zaniechanie stanowiące część przestępstwa miało miejsce przed tym terminem.
- (7) Ustępy (5) i (6) pozostają bez uszczerbku dla sekcji 16 ustawy o interpretacji z 1978 r. (ogólne zastrzeżenia dotyczące uchyleń).

20 Skrócony tytuł

Niniejsza ustawa może być cytowana jako ustawa o łapownictwie z 2010 r.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK 1

Sekcja 17(2)

ZMIANY WYNIKOWE

Ustawa o policji Ministerstwa Obrony z 1987 r. (c. 4)

- 1 W sekcji 2(3)(ba) ustawy o policji Ministerstwa Obrony z 1987 r. (jurysdykcja członków policji Ministerstwa Obrony) wyrażenie „ustawy o zapobieganiu korupcji z lat 1889–1916” zastępuje się wyrażeniem „ustawa o łapownictwie z 2010 r.”.

Ustawa o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych z 1987 r. (c. 38)

- 2 W sekcji 2A ustawy o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych z 1987 r. (uprawnienia dyrektora SFO przed wszczęciem postępowania przygotowawczego w sprawach dotyczących przekupstwa i korupcji: funkcjonariusze zagraniczni itp.) w ustępach (5) i (6) zastępuje się następującym tekstem:
- „(5) Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszelkich zachowań,
- (a) które w wyniku sekcji 3(6) ustawy o łapownictwie z 2010 r. stanowi przestępstwo zgodnie z sekcją 1 lub 2 tej ustawy na mocy prawa Anglii i Walii lub Irlandii Północnej, lub
 - (b) co stanowi przestępstwo zgodnie z sekcją 6 tej ustawy na mocy prawa Anglii i Walii lub Irlandii Północnej”.

Ustawa o Międzynarodowym Trybunale Karnym z 2001 r. (c. 17)

- 3 Ustawa o Międzynarodowym Trybunale Karnym z 2001 r. zostaje zmieniona w następujący sposób.
- 4 W sekcji 54(3) (przestępstwa związane z MTK: Anglia i Walia)
- (a) w lit. b) zastępuje się słowo „lub” słowami „, przestępstwo zgodnie z ustawą o łapownictwie z 2010 r. lub (w zależności od przypadku) przestępstwo”, oraz
 - (b) w lit. c) po słowie „prawa zwyczajowego” dodaje się słowa „lub (w zależności od przypadku) na mocy ustawy o przekupstwie z 2010 r.”.
- 5 W sekcji 61(3)(b) (przestępstwa związane z MTK: Irlandia Północna) po słowie „prawo zwyczajowe” dodaje się „lub (w zależności od przypadku) na mocy ustawy o przekupstwie z 2010 r.”.

Ustawa o Międzynarodowym Trybunale Karnym (Szkocja) z 2001 r. (asp 13)

- 6 W sekcji 4(2) ustawy o Międzynarodowym Trybunale Karnym (Szkocja) z 2001 r. (przestępstwa związane z MTK)
- (a) w lit. b) po słowach „prawa zwyczajowego” dodaje się słowa „lub (w zależności od przypadku) na mocy ustawy o przekupstwie z 2010 r.”, a
 - (b) w lit. c) wyrażenie „sekcja 1 ustawy o zapobieganiu korupcji z 1906 r. (c.34) lub na mocy prawa zwyczajowego” zastępuje się wyrażeniem „ustawa o przekupstwie z 2010 r.”.

Ustawa o poważnej przestępczości zorganizowanej i policji z 2005 r. (c. 15)

- 7 Ustawa o poważnej przestępczości zorganizowanej i policji z 2005 r. otrzymuje brzmienie
- 8 W sekcji 61(1) (przestępstwa, w odniesieniu do których mają zastosowanie uprawnienia śledcze) lit. h) zastępuje się następującym tekstem:
„(h) wszelkie przestępstwa określone w ustawie o łapownictwie z 2010 r.”
- 9 W sekcji 76(3) (nakazy dotyczące sprawozdawczości finansowej: wydawanie) w punktach od (d) do (f) zastępuje się następującym tekstem:
„(da) przestępstwo określone w jednym z następujących przepisów ustawy o łapownictwie z 2010 r.
sekcja 1 (przestępstwa związane z przekupstwem innej osoby), sekcja 2 (przestępstwa związane z przyjmowaniem łapówek), sekcja 6 (przekupstwo zagranicznych funkcjonariuszy publicznych)”.
- 10 W sekcji 77(3) (nakazy sprawozdawczości finansowej: wydawanie w Szkocji) po lit. b) dodaje się
„(c) przestępstwo określone w sekcji 1, 2 lub 6 ustawy o łapownictwie z 2010 r.”.

Ustawa o siłach zbrojnych z 2006 r. (c. 52)

- 11 W załączniku 2 do ustawy o siłach zbrojnych z 2006 r. (zawierającym wykaz poważnych przestępstw, których popełnienie, w przypadku podejrzenia, musi zostać zgłoszone policji wojskowej) w ust. 12 na końcu dodaje się:
„(aw) przestępstwo określone w sekcji 1, 2 lub 6 ustawy o przekupstwie z 2010 r.”.

Ustawa o poważnych przestępstwach z 2007 r. (c. 27)

- 12 Ustawa o poważnych przestępstwach z 2007 r. otrzymuje brzmienie
- 13 (1) W sekcji 53 tej ustawy (niektóre przestępstwa eksterytorialne ścigane wyłącznie przez prokuratora generalnego lub rzecznika generalnego Irlandii Północnej lub za ich zgodą) wprowadza się następujące zmiany.
- (2) Istniejące słowa w tej sekcji stają się pierwszą podsekcją sekcji.
- (3) Po tym podrozdziale dodaje się:
„(2) Podsekcja (1) nie ma zastosowania do przestępstwa określonego w niniejszej części, do którego ma zastosowanie sekcja 10 ustawy o przekupstwie z 2010 r. na mocy sekcji 54(1) i (2) poniżej (zachęcanie do przekupstwa lub pomoc w przekupstwie)”.
- 14 (1) Załącznik 1 do tej ustawy (wykaz poważnych przestępstw) otrzymuje brzmienie
- (2) W miejsce ust. 9 i nagłówka przed nim (korupcja i przekupstwo: Anglia i Walia) wprowadza się następujący tekst

„Przekupstwo

- 9 Przestępstwo określone w jednym z następujących przepisów ustawy o łapownictwie z 2010 r.
- (a) sekcja 1 (przestępstwa przekupstwa innej osoby);
- (b) sekcja 2 (przestępstwa związane z przyjmowaniem łapówek);
- (c) sekcja 6 (przekupstwo zagranicznych funkcjonariuszy publicznych)”.

- (3) W miejsce ust. 25 i nagłówek przed nim (korupcja i przekupstwo: Irlandia Północna) wprowadza się następujący tekst:

„Przekupstwo

- (a) Przepięstwo zgodnie z jednym z poniższych przepisów ustawy o przekupstwie z 2010 r.
- (a) sekcja 1 (przepięstwa związane z przekupstwem innej osoby);
 - (b) sekcja 2 (przepięstwa związane z przyjmowaniem łapówek);
 - (c) sekcja 6 (przekupstwo zagranicznych funkcjonariuszy publicznych)”.

ZAŁĄCZNIK 2

Sekcja 17(3)

UCHYLENIA I UNIEWAŻNIENIA

<i>Skrócony tytuł i rozdział</i>	<i>Zakres uchylecia lub unieważnienia</i>
Ustawa o praktykach korupcyjnych w organach publicznych z 1889 r. (c. 69)	Cała ustawa. Cała
Ustawa o zapobieganiu korupcji z 1906 r. (c. 34)	ustawa. Cała
Ustawa o zapobieganiu korupcji z 1916 r. (c. 64)	ustawa. Sekcja
Ustawa o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych (Irlandia Północna) z 1945 r. (c. 15 (N.I.))	22.
Ustawa o prawie wyborczym (Irlandia Północna) z 1962 r. (c. 14 (N.I.))	Sekcja 112(3).
Ustawa o podwyższeniu grzywien (Irlandia Północna) z 1967 r. (c. 29 (N.I.))	Sekcja 1(8)(a) i (b).
Ustawa o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych (przepisy różne) (Irlandia Północna) z 1968 r. (c. 28 (N.I.))	W załączniku 2 wpis w tabeli dotyczący ustawy o zapobieganiu korupcji z 1906 r.
Ustawa o samorządzie lokalnym (Irlandia Północna) z 1972 r. (c. 9 (N.I.))	W załączniku 8, ustępy 1 i 3.
Ustawa o lotnictwie cywilnym z 1982 r. (c. 16) Ustawa o reprezentacji ludności z 1983 r. (c. 2)	Sekcja 19(1). W sekcji 165(1), litera (b) i słowo „lub” bezpośrednio przed nią. W załączniku 6, ustęp 1(2).
Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych z 1985 r. (c. 69)	Sekcja 47. Artykuł 14.
Ustawa o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych z 1988 r. (c. 33)	W załączniku 1, ustęp 2.
Rozporządzenie w sprawie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych (dowody itp.) (Irlandia Północna) z 1988 r. (S.I. 1988/1847 (N.I.17))	Sekcja 43.
Ustawa o przedsiębiorczości i nowych miastach (Szkocja) z 1990 r. (c. 35)	
Ustawa o Szkocji z 1998 r. (c. 46)	

<i>Skrócony tytuł i rozdział</i>	<i>Zakres uchylecia lub unieważnienia</i>
Przeciwdziałanie terroryzmowi, przestępczości i bezpieczeństwo z 2001 r. (c. 24)	Sekcje 108–110. Sekcje 68 i 69.
Ustawa o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych (Szkocja) z 2003 r. (asp 7)	Sekcja 44.
Ustawa o rządzie Walii z 2006 r. (c. 32)	W załączniku 2, pkt 12 lit. l) i m). Sekcja 217 ust. 1 lit. a).
Ustawa o siłach zbrojnych z 2006 r. (c. 52) Ustawa o samorządzie lokalnym i zaangażowaniu społeczeństwa	Sekcja 244(4). W załączniku 14, ustęp 1. W załączniku 1, ustęp 16.
w zakresie zdrowia z 2007 r. (c. 28)	
Ustawa o mieszkalnictwie i rewitalizacji z 2008 r. (c. 17)	

© Prawa autorskie Korony 2010

Wydrukowano w Wielkiej Brytanii przez The Stationery Office Limited pod nadzorem Carol Tullo, kontrolerki Her Majesty's Stationery Office i drukarni aktów parlamentarnych królowej.

4/2010 445945 19585